

KLIKOPKLETTER 2018

Klipkopkletter

Poësie en Kreatiewe Skryfwerk

Poetry and Creative Writing

Saamgestel deur Marcelle Steinmetz

Getik deur Marcelle Steinmetz

Geproeflees deur Minette Visagie

Voorblad geïllustreer deur Calum Smith (10A)

Inhoudsopgawe/Content

1. Haikus
2. Final Journey – Byanda Kulu
3. I Had a Poem – Byanda Kulu
4. No War like Peace – Byanda Kulu
5. Outside – Byanda Kulu
6. Spirit – Byanda Kulu
7. The old shopkeeper – Byanda Kulu
8. A flight of fancy – Stephan Stofberg
9. Steps I hear a’comin – Stephan Stofberg
10. Longing for omnipersipience – Sebastian Kirstein
11. Die dans – Jaco Mostert
12. Die arend - Jaco Mostert
13. Net na Dagbreek - Jaco Mostert

Haikus

A burning forest.
A dystopian future.
Dark and bright, alike.

Jaydon Hendricks
10B

Sunset on ocean
Waves collapsing on itself
Just to form again

David Sinclair
10A

Final Journey

Quick we don't want to be late
We have to make it to the gate
The day has come
No time to turn back
Behind us never forget
Keep the memories
I'll tell the stories
Peter is calling out
There's no doubt about
Seeing you on the other side

Bayanda Kula

11B

I had a poem

Buried deep down
the depths we drown
in our own emotions
Ain't no potion
to express how we feel
stuck. No motion
as we go in circles
round we go
a pattern vertigo
that leaves us in dungeons
all alone with no companions

But still there lay a thought
if only I could've brought
this idea to life
Here I lie in a strife
with myself; there's no fight
left for this innermost light
that burns- forever buried
If only you could've heard it

Bayanda Kula
11B

No War like Peace

All looking for a common goal
wandering the searching soul
of a feeling
of something with deeper meaning
other than
to choke
on gun smoke
how could we ever cope?

What's that ... HOPE
on the global scope
flying like a butterfly
no need to cry
what good is a sigh
when you can get up
and fight for what's right

Bayanda Kula
11B

Outside

Too bright to see
The young boy too keen
To explore this vast world
What lies beyond the horizon?

Make time my son
Before it gets dark
We don't know what larks
In shadows beneath the stars

Bayanda Kula
11B

Spirit!!

Just like no West Could compare to Kwesta
Special moments in time
Worth celebrating with the gents
Like a chain of events
We chant
The new mantra
Something extra
Not ordinary
Short and sweet
Win or defeat
Something with a vibe
So join in on the hype
It won't cost a dime
It's do or die time...

Bayanda Kula

11B

The Old Shopkeeper

I was used to routine every day
open shop at 7 AM
I thought I was here to stay
in and out the smile of kids
as they smiled and got some gifts
and the occasional wave
of a familiar face

But then came the hour
when things got sour
I had to close up shop
6 PM on the dot
was when I got shot

So come closing time
a reminder of a crime
that left me without a dime
I stand and sigh
through the glass I
see the old
shopkeeper

Bayanda Kula
11B

A flight of fancy (Fantasy)

I'll never wear a broken crown
For it's fallen of its pedestal
Onto the
Ground

The earth hath swallowed all my hopes but thee
But surely this must be the key to
wealth endless and a crowning hall.

Where I'll claim my inheritance
And drink to the fathers of old
Where I shall be terrible to oppose
Yet wondrous to behold.

But all of this is simply a flight of fancy
Conjured by a mind seeking for release
In a world where the songs of greatness
And the tales of Tolkien and Shaking Spears
Are but flights of fantasy conjured by minds long claimed by
Earth as her own.

Stephan Stofberg
10C

Steps I heard a' coming

Steps I heard a' coming
From my sanctuary amongst the clouds
Caused me to return to reality
Where the thunderous collisions
Of reality permeate every person's life.

Endless Cycles observable from my bedroom window
Fade to nothingness and are assimilated into the bigger picture of
the world
That we observe through our own windows from which reality is
perceived.

The idealist: the naive see what they want to see,
But are blind to what is lurking beneath the surface.
They do not see this because they don't want to,
Since they can't see it, it doesn't exist,
According to the naive
 of course.

Stephan Stofberg
10C

Longing for Omnipercipience

digress your essence
repress your digression
to no avail
as your dispersion is inevitable
what starts as well-woven, compact and compound has but one
ultimate condition
deterioration from singularity to diversity

not inwardly cognitive, nor outwardly
cognitive, not wise nor a cognition of
mass, not cognitive, not incognitive,
unseen, with which there can be no
dealing, ungraspable, having no
distinctive mark, of which is the state of
being one with self,
the cessation of development, tranquil,
benign, without a second
he is the self

he should be discerned

Sebastian Kirstein
11C

Die Dans

'n Skielike verskynsel, verstar my blik
'n Oomblik vann vasgevangde tyd
'n Sig waarin ek staan tot aansig
Verwondering, bewondering gesmee

'n Blonde oomblik, wat in die wind waai
Haar sag strelende hare, dartelend teen die lug
Fyn en perfek verskyn dit weer as 'n vlegsel
Weerspieëlend van my emosies 'n saamgevegte
Warboel

Vasgevang verdwaal ek in die dieptes van haar
oë
'n Onverwagte verbale mistigheid
Verlore in die sagtheid en onskuldigheid vind ek
myself net 'n mens opsoek na haar aandag,

Haar glimlag is 'n verdoemende aanslag op my
hart
'n verwisseling tussen skitterwit en bloedrooi
verryk dit tot inspirasie.
Kuiltjies verskyn in glimmende lag, gevolg
deur 'n ligte blos wat my oë verryk

'n Huiwerige hand hang halfpad in die lug, 'n
Uitgestrekte hand, 'n vraag vol verwagting
Die vraag word beantwoord en twee hande vloei
In een,
sag en teer.

Dan begin die ritmiese beweging op die maat van
Klinkende harte, juigend vir die oomblik.
'n Prentjiemooi oomblik, 'n foto vir die hart.
'n Fladder van gedagtes
leef voort
binne
my

Jaco Mostert
12B

Die Arend

‘n Dag gespandeer in die natuur is altyd iets besonders, veral wanneer ‘n mens net weer iets kan sien wat jou laat dink oor hoe wonderlik en asemrowend ons ou wêreldjie darem maar is. Een van hierdie gebeure staan vir my altyd uit bo die res.

Die oggend vroeg terwyl die sterre nog dof geskyn het en die son se strale net so oor die verste rantjies gesteek het, het ons al doer getrek op ons staproete vir die dag. Die koue oggendluggie het deur murg en been gesny, soveel so dat ons gesigte begin brand het soos vuur van die ysige koue. Soos die dag aangestap het en dit middag begin word het, was dit weer presies die teenoorgestelde. Ons het gebraaï onder die son se vurige strale en die lug was potblou met ‘n enkele vlieswolkie hier en daar wat spierwit uitstaan teen die hemelruim se blou.

Terwyl ons nog so stap hoor ons die vloei van water en die gekabbel daarvan oor die koeëlronde rivierklippe, skoon en wit gewas deur die rivierwater. Die water was helder en deurskynend en mens kon tot onder op die bodem van die rivier sien. Ysig koud, maar baie lekker om ons warm, uitgeputte liggame mee af te koel en daarby is dit ook seker die beste manier om jou woestynagtige keel nat te maak en jou dors te les. Die suiwerste van water onder die son, reguit vanaf die spits van die berg.

Net toe ons gereed maak om weer die terugtog aan te pak, sien ek ‘n pikswart vorm wat uitstaan teenoor die helder blou lig. Hoog bo in die lig, omtrent daar waar die ruimte aan die atmosfeer raak, sien ek deur my verkyker ‘n arend. Hy lê uitgestrek en sweef soos ‘n vlieër op die wind se lugstrome wat hom dra. Hieronder op die grond sien ons dat hy ons met valksoë, of liever arendsoë, dophou en toe skielik vou hy sy vlerke toe na binne en met ‘n onverwagse duikslag pyl hy reguit op ons af.

Net voor hy in die rivier beland, ontvou hy en duik hy met sy vlymskerp kloue eerste die water in en toe met ‘n enkele klap van sy meterlange vlerkspan styg hy weer uit die water uit op met sy prooi. In sy kloue pen hy ‘n vet, silwerblink forel vas en sover as wat hy vlieg drup druppels purperrooi bloed op die water se spieëlglatte oppervlak. Met ‘n geklap van sy sterk, kragtige vlerke styg die arend weer hoër die lug in, oppad terug na sy nes met sy vangs vir die dag.

Nes ons dink alles is oor en verby, hoor ons die arend se skril oorwinningskreet wat deur die vallei eggo en terugbons vanaf al die omringende kranse in ‘n simfonie van klanke. ‘n Geluid mooier as die nagtegaal se sang en kragtiger as die donderweer se slag. Terwyl ons so terugstap na ‘n lang dag van opwinding en avontuur sien ons daar in die verte teen die son se goudrooi skemerlig die donker silhoeët van die arend afgeëts teenoor die lig.

Net na Dagbreek...

Soggens net na dagbreek is die bosveld iets om te aanskou. `n Oomblik van volkome stilte en kalmte, wanneer tyd vir jou wag om reg te kom vir die dag wat voorlê.

As jy uitloop na buite ontmoet jy `n ysige koue wind wat soos `n warm mes deur botter deur jou liggaam sny. Dit is dan wanneer jy die dag sien nader stap met al sy take en uitdagings. En wanneer die son soos `n groot ligstraal vir jou oor die Oosterse randjies loer, begin die ryp al op die grond smelt.

Plek-plek waar die son se strale val, begin die sonbesies met hul daaglikse orkesoefening net soos wat die laaste sterre aanstalties maak. Net na dagbreek raak die bosveld aan die lewe, as man en muis uitgaan om die son en die kwetterende voëls `n lekker dag toe te wens. Al die diere van die veld begin rondloop besig met hul daaglikse soektog na iets om te eet en na `n koel watergat om hul woestynagtige kele nat te maak.

So vroeg soggens kom die boer uit na buite met `n sterk geurige koppie boeretroos in die hand. Swarter as die bone waarvan dit gemaak is en so geurig dat jy vir altyd sal hunker na die reuk daarvan. Vars gebakte beskuit wat kraak onder jou tande en met al die sade van die veld daarin. Die prentjie neem elkeen van ons terug na goeie tye en herinneringe.

As dit tyd raak om te gaan werk is die son al hoër as die windpomp wat eenkant staan en draai en raak die dag al warm. Pa gaan werk in die lande tot laat middag wanneer die son weer in die Westerse see weg sink. Kinders is almal by die skool vasgevang tussen Pythagoras en Newton, net om middae vry gelaat te word om die dag te geniet. Ma is by die huis en maak kos wat enigeen se mond sal laat water.

Saans raak dit koud en die vure brand in die huise se kaggels, rooi tonge wat lek aan die lug en brand soos die hel. Die maan neem oor by die son vir sy skof en waak oor ons deur die nag. Almal slaap vas in `n groot bed, dik van die wol komberse om te rus, want môre is nog `n dag.

Elkeen haas na wind, haas na niks. Almal dra hul eie probleme en sorge. Soms dra jy lig en voel dit asof niks jou gemoed kan verdonker nie, maar ander kere dra jy die wêreld op jou skouers en is daar niemand wat jou kan help nie. Elkeen haas na wind, haas na niks, maar soggens net na dagbreek val alles in plek en maak alles sin.

